

Хіба це нормально,
КОЛИ НЕ ВСЕ
ГАРАЗД?

Хіба це нормально, коли не все гаразд?

Нас можуть лякати такі речі, як неміч або втрата впевненості в собі. Ми вважаємо, що потрібно завжди бути сильними (або принаймні мати відповідний імідж), щоб усе тримати під контролем і бути “на плаву”. Але істина полягає в цілком протилежному.

Ось вам цікавий приклад. Один юнак хотів оволодіти технікою дзюдо, хоча під час автомобільної аварії втратив ліву руку. Він почав приходити на тренування, але протягом багатьох місяців вчитель навчав його лише одному прийому. Потім тренер записав його на змагання, пояснивши юнакові, що вивчений ним прийом – то єдине, що йому потрібно для перемоги. І дійсно, коли почались змагання, цей юнак,

як не дивно, переміг усіх своїх супротивників і став чемпіоном турніру. Користуючись лише одним прийомом, він жбурляв на підлогу кожного свого опонента.

Потім юний переможець запитав свого учителя: “Як це мені вдалося перемогти всіх за допомогою тільки одного прийому?”

“Є дві причини, чому ти переміг, – відповів тренер з дзюдо. – Перша причина – ти оволодів одним із найбільш складних кидків. А друга причина полягає в тому, що єдиний відомий захист від цього кидка – то схопити супротивника за ліву руку”. Отже “слабкість” цього юнака – відсутність лівої руки – стала його найбільшою силою.

Кожен із нас має свої слабкості та проблеми. Інша річ – чи ми готові це визнати. Але чого Бог бажає від нас, так це розуміння, що наші слабкості можуть стати можливістю відчувати Його могутність та силу. Замість того щоб приховувати свої слабкості, маємо приносити їх до Бога, чесно визнаючи, що з нами не все гаразд. Він бажає допомогти нам. Але спочатку маємо навчитися визнавати свої слабкості, свою неспроможність власними зусиллями вирішувати проблеми.

.....
*Ми вважаємо,
що потрібно
завжди бути
сильними,
щоб усе тримати
під контролем
і бути “на плаву”.*
.....

Сила слабкості

Апостол Павло колись писав Коринфській церкві про одну свою неміч. Він зізнався, що кілька разів благав Бога, щоб Він забрав від нього цю проблему, яка йому дуже дошкуляла. Але Господь сказав апостолу:

“Досить тобі Моєї благодаті, – бо сила Моя здійснюється в немочі. Отож, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене. Тому люблю мені перебувати в недугах, у прикростях, у бідах, у переслідуваннях, в утисках через Христа. Коли-бо я слабкий, тоді я сильний”.

2 Коринтян 12:9-10

Апостол Павло стверджує, що йому “любो” перебувати в немочах, і навіть “хвалиться” ними! Як він спромігся сформуванати таке позитивне ставлення до своїх проблем? Як він може таке казати: “Коли бо я слабкий, тоді я сильний”? Адже це зовсім протилежні речі! Це все одно що сказати: “Я щасливий, коли сумний”.

.....
“Отож, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене”.

2 Коринтян 12:9

.....

А що, коли справжню силу й міць ми отримуємо не тоді, коли більше докладаємо зусиль, але тоді, коли відмовляємося від будь-якої спроби все тримати під своїм контролем? Саме це Павло мав на увазі, коли писав про “силу Христову”, яка перебувала в ньому. Ця сила не є чимось таким, що здобувається важкою працею. Ось чому Павло покладався на силу Божу, а не на свої здібності. Саме таким і має бути християнське життя.

Якби той юнак, що вивчав дзюдо, мав обидві руки, його підхід до змагань був би цілком іншим. Він почувався б сильнішим, спроможним створювати власну тактику, і більше покладався б на свою інтуїцію. Але маючи дуже серйозну ваду, юнак цілковито покладався на настанови свого вчителя щодо тактики, яку потрібно застосовувати проти своїх суперників. Сила слабкості полягала в тому, що вона змусила його довіряти доброму й мудрому вчителю.

.....	людина в цьому світі має свої слабкості, але християнам не треба приховувати свої немочі, намагаючись самотужки все виправити. Ми можемо покладатися на Бога з вірою, що Він допоможе нам пройти крізь будь-які випробування. Не потрібно покладатися на себе, коли в житті не все гаразд.
<i>Ми можемо</i>	
покладатися	
<i>на Бога з вірою,</i>	
<i>що Він допоможе</i>	
<i>нам пройти</i>	
<i>крізь будь-які</i>	
випробування.	
.....	

[4] ХІБА ЦЕ НОРМАЛЬНО, КОЛИ НЕ ВСЕ ГАРАЗД?

Бог не хоче, щоб ми жили незалежним, самодостатнім життям. Він не хоче, щоб у нас було “все гаразд” без Нього. Не для такого життя Він нас створив, і таке життя не принесе нам справжнього задоволення. На жаль, саме так (незалежно й самодостатньо) всі ми схильні жити, але Божий задум щодо нашого життя зовсім інший. Ми створені, щоб жити з Богом. Коли покладаємося на самих себе, це може зрештою зламати нас, вибити ґрунт з-під ніг, стати нестерпним тягарем. Все скінчиться лише тим, що ми нашкодимо самим собі та людям, які навколо нас.

“Сила Христова” – то нове життя, що його Ісус пропонує нам, завдяки якому можемо знову жити з Богом. Коли Ісус прийшов на цю землю, Він зробив для нас таке життя можливим, Своєю хресною смертю заплативши ціну за наші проґріхи, помилки й слабкості. Через три дні Він повстав до нового життя, і тепер кожен, хто вірує в Нього, входить у Його життя і знову належить Богу.

Маємо визнати, що ми багато чого руйнуємо і не завжди спроможні те виправити. У своїй слабкості та безпомічності маємо усвідомити свою потребу в Тому, Хто завжди сильний, надійний і на нашому боці.

.....

“Коли бо
я **слабий**,
Тоді я **сильний**”.

2 Коринтян 12:10

.....

Визнання слабкості

Апостол Павло казав: “Коли треба хвалитись, то неміччю я похваляюся” (2 КОР. 11:30). Чи означає це, що Павлу кортіло, щоб усі бачили, який він жалюгідний та безпомічний? Чи він справді прагнув привернути увагу інших людей до своїх невдач і помилок?

Насправді ж метою Павла було привернути увагу людей до величі Божої. Але саме завдяки своїй здатності визнавати власні недоліки, апостол міг спрямовувати увагу інших до сили й любові Бога, що стали фундаментом його життя. Павло бажав, щоб інші знали: їм непотрібно самотужки боротися, коли справи погані й зовсім немає сил. Демонструючи свою довіру Богу, залежність від Нього – і, таким чином, визнаючи свою неміч, – апостол хотів показати всім слабким та немічним, що їм є куди звернутися для отримання сили й помочі. Він прагнув довести, що це нормально, коли не все гаразд, тому що є Один Той, Хто дійсно може задовольнити всі наші потреби. Незалежне від Бога життя – насправді не по наших силах. Ми не для цього були створені. Намагання все вирішувати самотужки закінчуються лише болем та ще більшою безпомічністю.

Однак доволі важко визнавати свої слабкості. Можливо, нам відносно легко сказати “я вже не такий

спортсмен, як був раніше” або “я трішки набрав ваги”. Але якщо брати більш глибокі речі, то це вже загрожує зруйнувати нашу самооцінку. Нам аж ніяк не хочеться, щоб інші дивилися на нас зверхньо, осуджували нас.

Коли ми стикаємося з якимись проблемами, то часто реагуємо або **негативно**: “все, здаюсь”, “це не по моїх силах”, “це неможливо”, або **позитивно**: “я впораюсь із цим”, “це по моїх силах”, “я переможу”.

Можливо, це вас здивує, але ці обидва варіанти неправильні. Розумієте, кожен із них зосереджує нас на самих собі – на тому, що ми здатні зробити, а не на Господі й на тому, що може зробити Він.

Підхід Павла відрізняється тим, що він використовував свої слабкості й труднощі, щоб сфокусуватися на Христі, а не на собі. Усвідомлення своєї немочі не рівнозначне визнанню поразки і не є спонуканням докладати більше зусиль. Усвідомлення своєї немочі дозволяє передати контроль над своїм життям Богу. Він знає, що є найкращим для нас; знає, чого бажає досягнути через наші слабкості, що нам так дошкуляють.

До яких позитивних змін у нашому житті призводить наше покладання на Божу силу?

.....
*Бог є Той,
Хто дійсно може
задовольнити
всі наші
потреби.*
.....

Божа сила

Отже, що саме Бог обіцяє зробити в нашому житті? Він обіцяє, діючи могутньою Своєю силою, допомагати нам:

Все більше уподібнюватись Ісусу Христу. Зрештою, яких би ми не докладали зусиль, ми не зможемо змінити самих себе й вирішити проблему своєї немочі. Лише Бог може змінити наше серце, щоб ставали все більше схожими на Нього. Саме це Бог обіцяє зробити тим, хто вірують в Ісуса (РИМ. 8:18-30; 1 КОР. 15:35-50; 2 КОР. 3:7-18). Якщо проводимо час із Богом, якщо перебуваємо в істині та вченні Його Слова, Він через Святого Духа поступово формує нас у подобу Свого Сина.

У цьому житті ми ніколи не досягнемо рівня довершеності, але можемо все більше зростати в характері Ісуса Христа, в Його любові й терпінні. Це не обов'язково позбавить нас всякої немочі, але дозволить вже не боятися людей, їхньої думки про нас. Християни знаходять свою тотожність лише в Ісусі Христі. Тих, хто вірували в Нього, Бог називає Своїми дітьми (1 ІВ. 3:1),

.....
Лише Бог може
змінити наше
серце, щоб ста-
вали все більше
схожими
на Нього.
.....

яких Він виховує, щоби все більше уподібнювались Його Сину.

Отже, коли інші споглядають за нами, вони бачать не лише “нас” разом із тим хорошим та поганим, що є в нас. Насправді вони через нас формують своє уявлення про Бога. Коли інші бачать, як ми покладаємося на Його любов, незважаючи на всі випробування, є надія, що вони теж захочуть пізнати Його.

Не втрачати довіри до Ісуса навіть у важкі часи. Бувають періоди в житті, коли здається, що все налаштовано проти нас. Всі наші намагання вирішити проблеми лише погіршують ситуацію, і ми ладні опустити руки, здатися. В такі моменти потрібно пам'ятати, що є тільки Одна Особистість, до Якої можемо приносити всі свої проблеми. Можемо віддавати Богу всі свої турботи, тому що Він любить нас і забезпечує всім необхідним, щоб могли продовжувати свій шлях і не здаватися (1 ПЕТР. 5:7).

У житті кожного з нас бувають моменти, коли нам дуже важко довіряти Ісусу. Можливо, відчуваємося виснаженими через те, що наше уподібнення Христу відбувається дуже повільно, і ми навіть не впевнені, що якісь зміни взагалі мають місце. Або нас поглинають різні проблеми. Потребуємо проводити час із Богом і зосереджуватися в першу чергу на Ньому. Він має силу зміцнити і сповнити наше серце впевненістю. Він обіцяє, що підтримає нас на шляху і зробить все необхідне, щоб продовжувався процес нашого уподібнення Ісусу Христу до самого того моменту, коли ми щасливо потрапимо після смерті на небеса (ІВ. 14:1-3; ФИЛ. 1:6).

Це нормально, коли не все гаразд!

Немає значення, на якому етапі вашої подорожі з Богом ви знаходитесь, – всі ми відчуваємо Його силу у своєму житті. Лише завдяки Йому ми ще існуємо! (пс. 139:13-16). Як на самому початку ми потребували Бога, щоб Він нас створив, так і тепер потребуємо Його, щоби взрощував нас і підтримував на шляху.

Всі ми також відчайдушно потребуємо Ісуса – Того, Хто сплатив за наш гріх. “Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився” (Еф. 2:8-9). Ми не маємо сили догодити Богу і неспроможні досягнути Його. Тому нове життя з Ним – то цілковитий дар. Християнське життя є постійним усвідомленням того, як дуже ми потребуємо Бога в усьому!

В періоди “білої смуги” нашого життя нам здається, що ми успішно вирішуємо всі проблеми, і тоді ми дуже швидко забуваємо про Бога. А коли забуваємо

.....
**Християнське
життя**
*Є ПОСТІЙНИМ
УСВІДОМЛЕННЯМ
ТОГО, ЯК ДУЖЕ
МИ ПОТРЕБУЄМО
Бога в усьому!*
.....

.....
**Лише завдяки
Богу ми ще
існуємо.**
.....

про Бога, то дуже швидко починаємо знову жити для самих себе. У своїй самовпевненості ми рухаємося вперед, покладаючися на свої здібності та свій досвід. Здібності та досвід – то непогані речі, але вони мають бути Божими інструментами і служити Його цілям. Тому Бог інколи допускає нам зазнати болю слабкості, щоб наблизити нас до Себе. Це єдиний шлях, що веде до уподібнення Йому.

Це нормально, коли не все гаразд, тому що у важкі часи ми звертаємося до Бога за допомогою і знову розуміємо, який Він могутній і благий до нас.

Як казав Павло: “Коли бо я слабкий, тоді я сильний”. Коли ми перестаємо приховувати свою слабкість або намагатися власноруч виправити ситуацію, тоді починаємо покладатися на Бога і мати такий досвід, який Він задумав для нашого життя. І такий життєвий шлях набагато кращий за будь-які наші варіанти, адже Бог не має жодних слабкостей! Життя не обов’язково стане легшим, але матимемо впевненість, що вкорінення в Господі, в тому факті, що Він назвав нас Своїми дітьми, щодня робить нас все більше подібними до Нього.

Якщо ви почуваетесь слабкими, розкажіть про це своєму віруючому другу або комусь із лідерів вашої церкви, щоб вони могли помолитися разом із вами

.....
**“Коли бо я
слабкий, тоді
я сильний”.**
2 Коринтян 12:10
.....

й підбадьорити вас. Також корисно мати регулярні зустрічі з тими, перед якими ви б звітували про свій духовний стан. Ви потребуєте безпечного місця й доброзичливої атмосфери, щоб не відчувати надмірний сором, і щоб почати відкривати для себе ту свободу й ту силу, що приходить від пізнання “достатності Божої благодаті”.

Погляд
вглиб

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наближатись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов’язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ